

Prezentowane hymny zostały przetłumaczone w ramach realizowanego przez „Christianitas” projektu adiutorium.pl, czyli codziennego udostępniania tekstów tradycyjnego brewiarza monastycznego oraz przygotowywania jego wydania łacińsko-polskiego. Wszystkie one zostały przetłumaczone na język polski przez Michała Gołębiowskiego, poprzedzające je krótkie wprowadzenia także zostały przygotowane przez tłumacza.

Hymny o świętym Hugonie z Cluny

Oba hymny liturgiczne pochodzą z tekstów własnych na wspomnienie św. Hugona, opata benedyktynów z Cluny (1024–1109). Ich wspólnym literackim źródłem jest utwór poetycki autorstwa innego opata Cluny, św. Piotra Czcigodnego (1092–1156), opiewający jego poprzednika. Oryginał łaciński hymnów podajemy za: *Enchiridion documentorum ad divinum officium sacrumque peragendum iuxta ritum Romanum monasticum*, Fontgombault 1990. Podajemy najpierw hymn nieszporny, a potem z jutrzni – dla zachowania ciągłości narracyjnej utworu. Jest to pierwszy polski przekład tych utworów.

Hymn o świętym Majolu

Ten hymn liturgiczny pochodzi z tekstów własnych na wspomnienie św. Majola, opata benedyktynów z Cluny (ok. 906–994). Autorstwo całego oficjum, a w nim i naszego hymnu (przeznaczonego tam do laudesów), jest przypisywane innemu opatowi Cluny, św. Odylonowi (962–1049), który opiewa swego poprzednika. Oryginał łaciński hymnu podajemy za: *Enchiridion documentorum ad divinum officium sacrumque peragendum iuxta ritum Ro-*

manum monasticum, Fontgombault 1990. Jest to pierwszy polski przekład tego utworu.

Hymny o świętym Andrzeju Boboli

Oba hymny liturgiczne pochodzą z tekstów własnych na Święto św. Andrzeja Boboli, prezbitera i męczennika. Autorstwo hymnów nie jest nam znane. Oryginalny tekst łaciński podajemy za: *Officia propria Dioecesium Poloniae*, pars prior, Rzym 1965, s. 80–83.

Hymny o Matce Kościoła

Dwa prezentowane hymny należą do tekstów własnych na liturgiczne wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła – ich oryginał łaciński podajemy według wzoru przedstawionego w *Additiones in Libris liturgicis Ritus Romani de memoria B. Mariae Virginis Ecclesiae Matris*, dołączonych do dekretu Kongregacji Kultu Bożego z 11 lutego 2018 roku (Prot. N. 10/18). Hymn przeznaczony na laudesy jest autorstwa współczesnego hymnografa Dom Anselma Lentiniego OSB (autora i korektora wielu hymnów w Liturgii Godzin z 1971 roku). Hymn nieszporny jest inspirowany średniowiecznym tropem do *Salve Regina*. Jeśli się nie mylimy, tłumaczenie Michała Gołębiowskiego jest ich jedynym polskim przekładem.

Hymn o Najświętszej Maryi Pannie Wspomożenia Wiernych

Prezentowany hymn należy do tekstów własnych na Święto Najświętszej Maryi Panny, pod wezwaniem Wspomożenia Wiernych, *Auxilium Christianorum* (obchodzone 24 maja). Nieznane go autorstwa, pojawia się w wieku XIX w niektórych lokalnych dodatkach brewiarzowych, przypisany do jutrzni i nieszpórów wspomnianego święta. Podajemy go za *Officia propria dioecesium Poloniae*, Marietti, 1965. Jest to pierwszy polski przekład tego utworu.

Hymny o świętym Grzegorzu VII

Dwa prezentowane hymny liturgiczne pochodzą z tekstów własnych na wspomnienie św. Grzegorza VII, Papieża, z zakonu benedyktyńskiego (1020–1085, pontyfikat od 1073 roku). Autorstwo

całego oficjum, a w nim i naszych hymnów (przeznaczonych do laudesów i nieszpórów), jest nam nieznane – lecz jego obecność wyłącznie w propriach benedyktyńskiej Kongregacji Solesmes podpowiada, że być może hymny zostały skomponowane przez jakiegoś solesmeńskiego hymnografa w wieku XIX. Tekst oryginalny podajemy za: *Enchiridion documentorum ad divinum officium sacrumque peragendum iuxta ritum Romanum monasticum*, Fontgombault 1990. Jest to pierwszy polski przekład tego utworu.

Hymn o świętym Anzelmie z Canterbury

Prezentowany hymn liturgiczny pochodzi z tekstów własnych na wspomnienie św. Anzelma z Canterbury, biskupa i wyznawcy, z zakonu benedyktyńskiego, apostoła Anglii (zm. 605). Autorem hymnu (przeznaczonego do jutrzni i nieszpórów) jest ojciec François La Bannier (1817–1867), benedyktyn z Solesmes. Tekst oryginalny podajemy za: *Enchiridion documentorum ad divinum officium sacrumque peragendum iuxta ritum Romanum monasticum*, Fontgombault 1990. Jest to pierwszy polski przekład tego utworu. ■